

kezdődik az új párt programnyilatkozata. Tessék megérteni ezt a bevezető-mondatot, ez éppen a legerősebb fejszezsapás az „egyesült” függetlenségi alakulásra.

Harc a kamarai titkári állás körül.

(Saját tudósítónktól.) A kamarai titkárválasztás ügyében ma egy levél érkezett hozzánk és amellet, hogy azt egész terjedelmében közreadjuk, az ügy mai érettsége mellett magunknak is foglalkozni kell ezzel a vitális kérdéssel. Nem kutatjuk, hogy miért, de az utóbbi napokban bőségesen volt alkalma arról meggyőződni a szegedi közönségnek, hogy ezt a kérdést bizonyos oldalról tulzott és szinte érthetetlen idegességgel kezelik. Legyen kinek-kinek az izlése és idegrendszer szerint. A kérdés személyi kiéleltetésének annyival kevésbé látjuk szükségét, mert azt hisszük, aki erőnek-erejével személyeskedni akar, azt indulatai messze távolra ragadják el az anyagi igazságtól és az ilyen perifériákról való érvelésre aligha van szükség az olyan nagyjelentőségű ügy eldöntésénél, mint amilyen az, hogy ki legyen a szegedi kereskedelmi és iparkamara titkára.

A kereskedelmi és iparkamara ügyrendje, melyet az 1905. november 14-én tartott teljes ülésen emeltek érvényre, rendelkezik a tisztviselői állások betöltéséről. A 44-ik szakasz szerint a közös ülés akár pályázat, akár előléptetés, akár meghívás útján töltheti be a titkári állást. Amikor tehát az ügyrend a titkári állás betöltésének három módját konstruálja, ugyanakkor gondoskodik arról is, hogy *a három mód akármelyikét csak a teljes ülés vehesse igénybe*. És ez végzetlenül fontos mindazokkal az érvelésekkel szemben, amelyek a meghívás útján való betöltést úgy akarják feltüntetni, mintha azzal az elnökség ki akarná játszani a teljes ülésnek fentartott és biztosított jogokat. Tudniillik mi történik? Az elnökség közös ülésre hívja össze a kamarát. A közös ülésen a titkárválasztásra előterjesztést tesz. Ha előléptetést javasol, ez csak a közös ülés hozzájárulásával emelhető érvényre; ha pályázat kiírását hozza javaslatba, ez is csak a teljes ülés határozatával történhetik meg és ha meghívás útján óhajtja a titkári állást betölteni, ennek az álláspontjának szankcióját is csak a szavazatképes tagok adhatják meg.

Bizunk abban, hogy az elnökséget terrorizálni nem lehet. Kimondjuk őszintén abbéli véleményünket, hogy a lokálpatriotizmus elkoptatott, szürke, lejárt és veszedelmes frázisai, politikai vitákból közgazdasági tere átcsémpészve, komoly emberekre még kevésbé hathatnak. Semmi okunk, hogy ne legyünk egészen nyíltak és kijelentjük, hogy teljesen eltekintünk azoknak a személyétől, akiknek neve a titkári állással kapcsolatban eddig forgalomba került. De akármilyen érdemes emberek is vannak Szegeden, mégis azon a véleményen vagyunk, hogy a kamara, az iparosok és kereskedők érdekében jár el

az elnökség, sőt a teljes ülés, ha vidékről hoz olyan titkárt, akinek erre az állásra nagyobb rátermettsége, jobb kvalifikációja van. És az elnökséget nem szabad meggyanúsítani azzal, — mert ez az ellenvélemények kicserélésének nagyon veszedelmes módjához vezetne, — hogy az ilyen jelöltet be akarja csempészni a kamarába, rá akarja varrni a tagokra. Hiszen a közös ülés ismeri mindazokat, akik erre az állásra ma aspirálnak és így módjában áll mérlegelni azt is, hogy pályázat alkalmával kitüntetné-e bizalmával azt a jelöltet, akit az elnökség meg akar hívni. Nyilvánvaló tehát, hogy a titkári állásnak meghívás útján való betöltése semmi egyéb, mint pályázathirdetés, a formaságok szigorú betartása nélkül. Persze ezt a sablont általánosítani nem lehet és csak a legtrikább esetben alkalmazható.

A legnagyobb eréllyel tiltakoznunk kell az ellen, hogy a pályázatot *csak szegediek számára írják ki*, ha kiírják, vagy hogy burkoltan ez legyen a vezérelv a pályázat sorának eldöntésénél. Sajnos, Szegeden tulságosan érvényesült ez a mucsai, ősmagyar patriotizmus, érezzük is a hatását annyira, hogy belegörbül a derekunk. Miért nem irtunk ki mindjárt mindent, ami nem szegedi? Miért fogadjuk el a villamos vasutat, a két kendergyárat, miért adtunk koncessziót a légszesz- és villanyvilágító társaságnak, amikor gyalog is ki lehet menni Rókusra. Amerikában nagyban gyártják még a petróleumot, mert Szegeden még gyertyát sem gyártanak és a két kendergyár nélkül szegényebbek lehetnénk körülbelül 2000 munkással és száz hivatalnokkal. Ellenkező véleményen vagyunk, persze sohasem azoknak a rovására, akik Szegeden élnek és érdemes emberek. Nagy szükségünk van rá, hogy még csak ilyen érdemes embert oltsunk bele Szeged közéletébe és megdöbönt bennünket a konzervatizmusnak akkora mértéke, mely a város szellemi életéből ki akar mindenkit kapcsolni, aki ép a mai napig nincs itt.

Ezek a mi általános vezérelveink akkor, amikor a titkári állás betöltésével foglalkozunk és helyt adunk felszólalásoknak, amelyek ebben a kérdésben hozzánk érkeztek. Egyik kamarai beltag a következő levelet intézte hozzánk:

Tekintetes Szerkesztőség!

Napok óta türelemmel, bár aggódalommal olvasom azt a hirlapi polémiát, amely a kamarai titkári állás betöltése körüli hivatottak és hivatlanok részéről támadt. Azt hiszem, a kérdés egy és más irányban megvilágításra szorul, ezen a jogon kérem Szerkesztő ur útján szerénységgem számára a nyilvánosságot.

Jómagam még nem döntöttem, hogy a kamarai titkárság betöltésénél mi legyen az álláspontom. *Tonelli* urat, akinek a személye körül a pártoskodás hullámai leginkább tornyosulnak, személyesen nem is ismerem. Mégis meg kell védenem, mert az ellene való harcban olyan érvek kerültek felszínre, melyek a legtávolabbról sem állhatnak meg. Lekicsinylésképp és annak bizonyítására, hogy a kamara vezetősége se tudja, ki az a *Tonelli*, említik föl, hogy egyelőre egy évi próbaszolgálatra akarják meghívni és hogy

ő ezt a föltételt elfogadta. Ha mindenki, aki ezzel a kérdéssel foglalkozik, előbb megismerni is iparkodnék, bizonyára nem hozakodnának elő ilyen érveléssel. A kamara ügyrendjében ugyanis szóról-szóra benne van:

„A tisztviselői állások rendszerint pályázathirdetés útján, a közös ülés által tölthetnek be *egy évi próbaidőre*, mely után a közös ülés a véglegesítés fölött külön határoz. Azonban a teljes ülés a kamarai szolgálatban bevált egyéneket, avatott szolgálatuk méltánylásául, a pályázathirdetés mellőzésével véglegesen elő is léptetheti.

A titkári állásokat emellett joga van a közös ülésnek az egy évi próbaidő mellőzésével a kamarai szolgálatban, közszolgálatban vagy a közgazdasági téren érdemeket szerzett egyénekekkel, végleges alkalmazással, akár pályázat, akár előléptetés, akár meghívás útján betölteni.”

Az ügyrendnek ezekből a rendelkezéseiből nyilvánvaló, hogy az elnökség *a helyes középutat kereste meg* és hogy *Tonelli* ur távolról sem állított ki magáról szegénységi bizonyítványt, amikor az ügyrendben előírt egy évi próbaidőt a maga részéről elfogadható föltételnek jelentette ki. Én egyébként is más színben látom a dolgot és mint-hogy komoly emberek nem szoktak ekszisztenciákkal tojástanót járni, ennél az állásnál és a szóban forgó embernél az egy évi próbaidő elfogadását az *öntudat megnyilvánulásának tekintem*, amely azt mondja: *adatok nekem alkalmat és teret a munkára, nem félek föltételeitektől, látni fogjátok, mit tudok!*

Az ember el sem hinné, ha nem olvasná, hogy a kérdés ferde világításban való feltüntetése olyan érvekkel is elő lehet állni, hogy a szegedi kamarai titkárt *Szterényi, Matkovics, Láng, Ullmann, Hegedüs és Grácz* akarják bevélasztani. Még a mai, kolerától bacillusos atmoszférában is érthetetlennek tartom ezt a beállítást, amelynek ténybeli alapot az ad, hogy *Tonelli* urnak ezek az urak ajánló levelet adtak volna. Nem tudom, hogy így történt-e, de ha nekem kell majd érdeklődnöm az iránt, hogy *Iksz*, vagy *Ipszilón* érdemes-e vagy méltó-e a szegedi kamarai titkári állás betöltésére, nem fogok röstellkedni ezeknek a közgazdasági téren vezető és elismert tekintélyeknek akármelyikéhez fordulni és föltétlenül alá fogom írni a véleményüket, ha az egyhangú lesz. Nem szabad ezt a jelentős kérdést terrénmaró elcibálni és aki megmarad a helyes úton, az sohasem fogja tagadni, hogy kamarai ügyekben az idézett urak véleménye inkább tekinthető kompetensnek, mint *Lenkyfalvy Benjáminé* vagy *Közzsakértő Jakabé*.

Lehet, hogy a pályázathirdetés, lehet, hogy az előléptetés, lehet, hogy a meghívás mellett fogok szavazatommal sorakozni. Az eddigi harc nagyon fölhívta figyelmemet *Tonelli* Sándorra, érdeklődtem utána és a kezeim között levő levelek tanúsága szerint, — mind országos névü kapacitásokról van — kiváló szakember. Ha az elvi térről továbbra is az eddigi szenvedéllyel csap át a harc a személyi tere, bizonyosnak veszem, hogy *Tonelli* meghívása mellett fog állást foglalni a kamara teljes ülése és ezt bizony azok fogják elsősorban fölidézni, akik ellenkező irányban látják a közérdeket kielégítve. Sohasse legyen nagyobb vétkük.

A szerkesztő urnak készséges hive

Egy kamarai beltag.

Az egyik helyi lapban azt állították, hogy Szegedről két ur fölkereste *Hegedüs* Lórántót, akit arra kértek, hogy nekik kamarai titkárijelöltet ajánljon. Ezzel kapcsol-

Butorvásárlók

meggyőződhetnek arról, hogy dúsan felszerelt raktárunkban kizárólag saját készítésű, elsőrendű butorok, minden versenyt felülmuló árban, — kedvező fizetési feltételek mellett is — kerülnek eladásra.

Tisztelettel

Egyesült Műasztalosok
Butorraktára

Szeged, Tisza Lajos-körút 19.
(Kertész pékkel szemben.)